

(szino)líra

torzósótár

ágas-bogas

szánalmas kis dolgaink elemzésében legnehezebb a ritmust eltalálni hisz a kozmikussá tágult összefüggésekben loboghat majdnem bárki a folyamatnak nincs ellenpróbája a kigurított tág horizonton az elmélet magánya valami science fiction-be mártva elvan magában báméskodó népek olykor meg is olvassák s mivel a fantáziában nagy a boltozat bőven alá is férkőzhetnek a szellemi hangyák hogy benne magukat ott mulassák túl a földi gondokon a napi praktikáink szárazsága eme virgonc virtussal nem rokon ott illő lenne *igen*-re és *nem*-re leszorítani a zavart képletet ám ahogy belevágsz a leghétköznapibb ügyek földelésébe a legkritikább esetben üzen az egyszeregy hirtelen kiderül hogy minden pillanatnak létezik agresszív kocsánya melynek csúcsairól hol a csillagokig kívánczol hol belemerülsz egy zavaros mocsárba és egyetlen ügy sincs szimplifikálva zord anyósoktól a hangrobbanásig inntől kezdve zavarosan lesed mire készül melletted a másik mivel az ágas-bogas viszonyok ha nem is alkalmasak másra kiválóan megfelelőek permanens csúsztatásra hogy a kialakuló logikai kontúrokat végleg összezavarják

ágaskodik

mennyi minden pornóra is gondolhat az ember ha visszatapogatózva a forrásokig kacérkodni kezd a gyermekszerelemmel ami még nem pedofil mivel benne horizontálisan helyezkednek el a nemek koordinátái masnis kislányok és rövidnadrágos fiúk ácsingóznak az igazi akcióhoz a szerelés is legfeljebb csak holnap különben is elsöpri ha először ágaskodik a vágy egy nagy salakpályás focimeccs emléke netán száraz kukoricalevélből sodort füstölnivalók leleménye és az erdő szélén néhány titokban leütött porcelán

a görbe villanyfárról nekem így öregedvén a fogalom már jobban táncol ha átviszem szociális érzékenységbe van benne persze temérdek olvasnivaló s szomorúságos béke ahogy lábujjhegyen a parányi tiszta lény még nyújtózkodik vágyait körmönfont ideológiákba és eszményekbe nem csavarva ott belül az a sütemény hideg almalé szappanízű rózsaszín csokoládék halma melyek látványától igyekszik telítődni aztán mikor elkezd nőni mindkét irányból lelkében a korrupció mi egyszer csak összeér ha épp nem szivárványos alakoskodni kezd a nőnemért lopott pénzből a gigantikus számlát pedig kifizeti

ágazat

egyszer csak rádöbben az ember hogy semmit nem szeret közönyösen számolgatja maga körül a létbe vetettségeket mialatt betakarják hullámozó kedélyű emberek s óhatatlanul bekeríti lelke álcázott elfogultsága ha nem is mindig unalmas papírforma szerint de el-elbillen belül a hűvös ráció érdekelni kezdi ki kinek a lánya föltolul az a bizonyos egykor agyoncsócsált mi kutyanék kölyke mely olcsó mozgalmi szlengként gyakran tör előre s szorításába az ürge saját kétesnek mondható elveivel együtt lassan belefárad öregedvén alig megmagyarázható módon szeretné szebbik arcát mutatni a világnak ha nem is mindenáron mivel végképp nincs veszténivalója gyarló képzetében már bevehetetlen trója de azért híg tapasztalatait lerója hogy túl a homónak mondott sapiensen mit jelenthet még a fauna és flóra egy torzulata bizonyos az állatokat sohasem szerette vénségére a növényekre jött meg inkább a kedve s rácsodálkozott egy sziklevelelre hogy milyen szép egy lombos ágazat barokkos bokrok a sűrű fák alatt meg a vadvirágos rétek s lényében már majdnem zöld lett a tenyészet míg rá nem talált néhány kénesedett holdi tájra